

2. Зависи ли отговорът на първия въпрос от това дали отклоняващото се от тези изисквания правно положение в дадена федерална провинция поставя под въпрос или застрашава сериозно налагането на действащите в другите провинции ограничения върху хазартните игри с цел постигане на преследваните от тях легитимни цели от общ интерес?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

3. Ще бъде ли отстранена несъгласуваността, ако федерална провинция, в която действа предвиждащо отклонения законодателство, възприеме действащите в другите федерални провинции ограничения по отношение на хазартните игри, дори когато съществуващата правна уредба, която е по-благоприятна по отношение на хазартните игри по интернет, бъде запазена в тази федерална провинция през няколкогодишен преходен период по отношение на вече предоставените там концесии, тъй като тези разрешения не могат да бъдат оттеглени или могат да бъдат оттеглени само при изплащането на обезщетения, които представляват финансова трудност за федералната провинция?

4. Зависи ли отговорът на третия въпрос от това дали през неколкогодишния преходен период ефикасността на приложимите в другите федерални провинции ограничения е поставена под въпрос или е сериозно застрашена?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Италия) на 29 март 2013 г. — Idrodinamica Spurgo Velox и др./Acquedotto Pugliese SpA

(Дело C-161/13)

(2013/C 189/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Idrodinamica Spurgo Velox и др.

Отговорник: Acquedotto Pugliese SpA

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 1, 2а, 2в и 2е от Директива 1922/13/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че срокът за подаване на жалба за установяване на нарушение на правната уредба в областта на възлагането на обществени поръчки започва да тече от датата, на която жалбоподателят е узнал или е трябвало да узнае, при полагане на обичайната грижа, за наличието на това нарушение?
2. Допускат ли членове 1, 2а, 2в и 2е от Директива 1922/13/ЕИО национални процесуалноправни норми или тълкувателни практики, [...] които позволяват съдът да

обяви за недопустима жалба за установяване на нарушение на правната уредба в областта на възлагането на обществени поръчки, когато поради действията на възлагащия орган жалбоподателят е узнал за нарушението след като е бил уведомен официално за съществените елементи на решението за окончателно възлагане на поръчката?

⁽¹⁾ Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 76, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 43).

Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия) на 12 април 2013 г. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/L.F. Evans

(Дело C-179/13)

(2013/C 189/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep (Нидерландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Отговорник: L. F. Evans

Преюдициални въпроси

1. Член 2 и/или член 16 от Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че лице като г-жа Evans, което е поданик на държава членка, упражнило е правото си на свободно движение на работници, подчинено е на нидерландските правни норми в областта на социалната сигурност и впоследствие е работило като член на обслужващия персонал на генералното консулство на Съединените американски щати в Нидерландия, от момента на започване на тази работа вече не попада в персоналия обхват на посочения регламент?

Ако отговорът е отрицателен:

2. а) Член 3 от Регламент № 1408/71 и/или член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68 ⁽²⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че прилагането спрямо г-жа Evans на привилегирован статут, който в настоящия случай наред с останалото се изразява в освобождаването от задължението за участие в системата за социално осигуряване и от плащането на съответните вноски, следва да се приеме, че оправдава в достатъчна степен проведеното разграничение, основано на гражданството?

- б) Какво значение има в тази връзка обстоятелството, че след отправеното през декември 1999 г. запитване до г-жа Evans тя е избрала да запази привилегирования си статут?

- (¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).
- (²) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Industrial Tribunals (Северна Ирландия) (Обединеното кралство) на 12 април 2013 г. — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty/Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Дело C-182/13)

(2013/C 189/06)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Industrial Tribunals (Северна Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Ответник: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Преюдициални въпроси

1. Дали понятието „организация“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) от Директива 98/59/ЕО (¹) на Съвета има същото значение като това в контекста на член 1, параграф 1, буква а), подточка i) от тази директива?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, може ли понятието „организация“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) да се състои от организационна структура на предприятие, която е изградена или обхваща повече от една местна работна единица?
3. Дали в член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) от Директивата изразът „най-малко 20 души“ се позовава на броя на уволнения във всички организации на работодателя, или напротив той се позовава на броя уволнения във всяка отделна организация? (С други думи, дали при позоваването на цифрата „20“ се има предвид 20 души във всяка отделна организация или 20 общо?)

(¹) Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения (ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95).

Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 12 април 2013 г. — Fazenda Pública/Banco Mais, S.A.

(Дело C-183/13)

(2013/C 189/07)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fazenda Pública

Ответник: Banco Mais, S.A.

Преюдициален въпрос

Трябва ли по договор за финансов лизинг извършеното от клиента плащане, което се състои от погасителна вноска, лихви и други разноски, да се включи в пълен размер в знаменателя на подлежащата на приспадане част, или напротив, трябва да се вземат предвид само лихвите, тъй като те представляват възнаграждението или печалбата, придобивани от банкова дейност посредством договора за лизинг?

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания) на 15 април 2013 г. — Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra

(Дело C-190/13)

(2013/C 189/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Antonio Márquez Samohano

Ответник: Universitat Pompeu Fabra

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли клауза 5 от Рамковото споразумение, намиращо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО (¹) на Съвета от 28 юни 1999 г. за срочната работа, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като членове 48 и 53 от Органичния закон за университетите 6/2001 от 21 декември, която не установява времеви ограничения по отношение на последователните трудови договори, при положение, че националното право не предвижда никакви мерки за предотвратяване на злоупотреби с последователни срочни трудови договори с университетски преподаватели?